

19.-23. 8. 2015, 26.-30. 8. 2015, 17.-21. 8. 2016, 26.-29. 7. 2023

5 dnů

Kojetín, Břevnice, Dubá

90 (celkem 360)

Autorky a autoři: Lucie Chlumská, David František Wagner, Petr Novotný, Kateřina Hanušová, Katka Hubená, Jeník Plivník Rmoutil, Eliška Černá, Jan Gavroche Winkelhöfer, Adam Pešta, David Michálek

O Cave Canem se říká, že je to prokletá hra. Myslím, že pro náš spolek byla stejně zásadní jako Legie: Sibiřský příběh nebo De la Bête, protože nás naučila znát svoje hranice. A jak se loni ukázalo, stále nás má co učit. Organizačně je to hra neskutečně náročná, ale přes to všechno jsem ráda, že tahle letní pohádka o životě, smrti a času vznikla. Je krásná a děsivá, jako každá dobrá pohádka. A zůstane zabalená

v krabicích, dokud nebude ta pravá chvíle na další životní lekci.

- Lucie Chlumská

oto: Lukáš Viper Makovička

foto: Lukáš Viper Makovička Zip's pixels Cave Canem je výpravná hra inspirovaná balkánskými, ruskými i germánskými pohádkami. Odehrává se v bájném údolí Ardávie, ve kterém kromě lidí z vesnice a tvrze žijí i lesní a mýtické bytosti. Klíčové jsou

pro tuto hru herní skupiny, do kterých jsou hráči rozděleni a které se významně liší svými zvyky, legendami, herní náplní i laděním hry. Každý z hráčů ale má také svůj individuální příběh, jenž je svým vyprávěním pojat jako pohádka – i s jednoduchým morálním ponaučením nakonec. Cave Canem je určena také rodičům s dětmi mezi 4–10 lety. Zatímco se rodiče mohou zapojit do připraveného příběhu, pro děti je připravena vlastní herní linka a věnuje se jim jeden z organizátorů.

Chtělo by se říct, že každá skupina má svůj styl a každá jedna postava je v centru jedné vlastní pohádky. Přesto celou hru něco spojuje, něco, co je vlastní všem pohádkám a něco, co vytváří její podtón. Něco, co najdete jako průpovídku v pohádkách Grimmů tak často, až je to tísnivě znepokojující: "A běžel čas, jak bývá jeho zvykem, neúprosně a bez ustání."

Cave Canem je i o plynutí našeho vyměřeného času a o tom, co na konci tohoto času čeká. Velkým tématem hry je vztah ke smrti a každá skupina k ní má svůj unikátní přístup, který je někdy explicitní, někdy zakopaný trochu hlouběji.